

Daggardropinn.

(EFTIR MICHELSEN, ÞÝTT AF G. Á.)

Það var á fögrum sumarmorgni.

Eg sá þrjá bræður ganga út að hafinu, til að sjá sólaruppkomuna. Þeir leiddust og töluðu vingjarnlega samað.

Vegurinn út að hafinu lá yfir hæð eina. Þar urðu bræðurnir að ganga hver á eftir öðrum, því gatan var mjó.

Þá rann sólin upp. Bræðurnir sáu ekki sólina sjálfa, en þeir sáu ljóma hennar yfir hæðarbrúnina. Þar var rósarunnur, og á einni rósinni hékk daggardropi, er endurspeglaði hina upprennandi sól. — Og daggardropinn glitraði, eins og hann væri sjálfur ofurlítil sól.

Hrifnir af sjón þessari stóðu bræðurnir grafkyrrir.

„Nei“, hrópaði einn þeirra, „sjáid þið, hvað daggardropinn glittrar fallega, hann er blár eins og —“

„Þér skjátlast, kæri bróðir“, greip annar fram í, „dropinn er alls ekki blár, hann er rauður eins og fegursti roðasteinn.“

„En kæru bræður, hvað er í augunum á ykkur?“ sagði hinn þriðji, „dropinn er hvorki blár né rauður, hann er gulur.“

Af því að bræðurnir stóðu sinn á hvorum stað, þá sáu þeir mismunandi litbrigði í dropanum. En það skildu þeir ekki—— því miður!—

Og þarna stóðu þeir kyrrir, og hver um sig hélt því fram, að HANN sæi rétt. Þeir gleymdu hinni upprennandi sól og mikilleik náttúrunnar, og deildu— um dropann.

Og deilan harðnaði og harðnaði, og bróðurkærleikurinn minnkaði og minnkaði.

Ef bræðurnir hefðu hreyft sig að eins lítið eitt til, mundi sannleikurinn hafa orðið þeim auðsær.

En þeir stóðu kyrrir, og þeir standa enn kyrrir og deila— og deila— um dropann.

HEIMIR er gefinn út af nokkrum Íslendingum í Ameríku; kemur út 12 sinnum á ári og kostar \$ 1 árg. — Útsendingu og innhelmtu annast Björn Pétursson, 555 Sargent Ave. Utánáskrift til ritstjórnar blaðsins er: Heimir, 785 Notre Dame Ave. Winnipeg Man.

Ritstjóri síra Rögnvaldur Pétursson, Winnipeg.

Prentari: Gtsli Jónsson, 656 Young st. Winnipeg Man.